

عنوان مقاله:

بررسی تاریخی خیابان (چهارباغ) شهر مشهد در عصر صفویه (۱۰۲۰ - ۱۰۱۶ ه.ق)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدی حقیقت بین - دانشجوی دکتری پژوهش هنر دانشگاه تربیت مدرس

مجتبی انصاری - دانشیار معماری هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس.

محمد رضا پورجعفر - دانشیار شهرسازی هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس .

خلاصه مقاله:

دولت صفوی، در پی تحقق آرمانشهرهایی بوده که ریشه در باورها و اعتقادات اسلامی داشته است. گذشته تاریخی شهرهای صفوی گویای اهمیت آنها به عنوان مکانهایی جهت تجسم سمبل ها و نمادهاست؛ سمبل هایی که علاوه بر تداعی مفاهیم اعتقادی، نمایش دهنده قدرت دولت حاکمه و نمادهایی هویت دهنده به شهر بوده اند. در تاریخ شهرسازی صفوی، از جمله عناصر نمادین، خیابان (چهارباغ) های عریض و مستقیمی است که از عناصر اصلی توسعه و بهسازی شهرها در این عصر بوده اند. در سابقه تاریخی شهر مشهد نیز به احداث خیابان چهارباغ در زمان شاه عباس صفوی و به منظور بهسازی شهر اشاره شده است که در این مقاله به تفصیل به این مهم پرداخته خواهد شد. بخش ابتدایی این مقاله به توضیح درباره سابقه تاریخی شهر مشهد، بخصوص در عصر صفوی، و همچنین جایگاه منحصر به فرد حرم مطهر در شهرسازی این شهر اختصاص دارد. این مقاله سپس با تکیه به برخی اسناد تاریخی و مطالعات تحلیلی، به تاریخ، چگونگی احداث و همچنین ساختار و ویژگیهای کالبدی، عملکردی و ذهنی خیابان چهارباغ شهر مشهد اشاره می نماید. قسمت بعدی مقاله به بررسی میزان تشابه خیابان چهارباغ شهر مشهد با چهارباغ اصفهان می پردازد. نتیجه گیری این مقاله گویای تشابه خیابان چهارباغ شهر مشهد و چهارباغ اصفهان در پیروی از اصول واحدی است که متناسب با شرایط مکان و عناصر موجود در سایت به کار گرفته شده اند.

کلمات کلیدی:

مشهد، هویت، خیابان، درخت، صفویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327250>

